

ПРЕЗ ИЗМИНАЛАТА ГОДИНА

В няколко броя

ИСТОРИЯ НА АДВЕНТНИТЕ ДОКТРИНИ

Димитър Александров
Защо история? Променят ли се доктрините? Как се е стигнало до сегашните формулировки на ученията, които определят идентичността ни като църква? Надяваме се, че поредичката от статии даде храна на адвентистите, които обичат да се задълбочават.

бр.8

ПОМАЗВАНЕТО

Марк Оуен
В тази статия от сп. "Министри" авторът пише под псевдоним. Може би защото защитава позицията, че адвентната църква не е схванала добре библейското значение на помазването и не го практикува достатъчно.

Редакцията благодари на пастор Апостол Стойков за материала.

бр.1

РЕМБРАНД: ДУХОВНОТО ПЪТУВАНЕ НА ЕДИН ХУДОЖНИК

Рембранд ван Рейн (1606 - 1669) е един от малкото художници от Ренесанса на насам, които съчетават интерпретацията на библейски теми с духовен копнеж, излизаш от дълбините на сърцето.

бр.6

ХРИСТИЯНСКИЯТ ПРИНОС В РАЗВИТИЕТО НА ОБРАЗОВАНИЕТО

Венцислав Панайотов
Директорът на Теологичния колеж прави исторически преглед на влиянието на християнството върху образованието, проследявайки го още от I век. Наред с положителното, той не пропуска да отбележи и отрицателното влияние - от което можем само да си вземем поука.

бр.9

СТРАДАНИЯТА, ПРИРОДНИТЕ БЕДСТВИЯ И ВЯРАТА В БОГА

Отговор на вечния въпрос "Къде е Бог" по повод наводненията и ураганите през това лято.

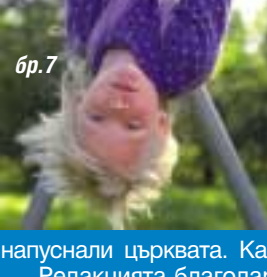
бр.10

РЕЛИГИОЗНАТА СВОБОДА И ЧОВЕШКОТО ОБЩЕСТВО

Цанко Митев
В момента по света се прилагат три модела на взаимоотношението държава - религия. Изследванията показват, че въпреки относителната толерантност европейците не са готови на съжителство с различните. Така XXI век ни изправя пред нови предизвикателства.

бр.7

ДА СВЪРЖЕМ СВОИТЕ ДЕЦА С ИСУС

Вирджиния Смит
Адвентистите по света са около 12 милиона. А щяхме да сме 128 милиона, ако децата ни не бяха напуснали църквата. Как да ги задържим? Редакцията благодари на Еми и Христо Станеви за тази статия с добри съвети.

НЯМАМЕ УРОЦИ, ТИ ВЕСТНИК ИСКАШ

Ганчо МАВРОДИЕВ

Повод за издаването на информационния лист "Адвентен вестител" беше един мой разговор с председателя на Съюза на адвентните църкви в тогавашната ГДР Манфред Бьотчер. Той каза, че отдавна имал желание църквата там да отпечата някакво месечно печатно издание. И всички молби, които отправял към институциите, получавали отговор "не". Накрая написал писмо директно до Ерих Хоникер, който отговорил положително. И аз си помислих колко щеше да е добре и ние да си имаме вестник, който да дава информация за живота на църквата, за вярванията ни, за становищата на Генералната конференция, за преживени опитности. Говорих с тогавашното ни ръководство на църквата. Никола Танев ми каза: "Положението е толкова сериозно, нямаме уроци, нямаме песнари, ти говориш за вестник. Ако искаш, иди сам в Комитета." Реших с Божията помощ да отида. Посрещна ме другарят (тогава) Цветков и ми каза, че е много трудно, защото не ни достига хартията в държавата. И ме препрати към "Българска книга и печат". Казах им,

че съм изпратен от Комитета по вероизповеданията. Там решиха да ни помогнат и ни позволиха да издаваме месечен бюлетин. Преговорите започнаха в края на 1989 г. и в началото на 1990-а излезе разрешението. Тогава се събрахме в екип с Димитър Александров и Никола Танев. Написах първата статия, озаглавена "Напиши и изпрати до църквите". Исках да извая значението на подобно издание. Йоан написал това, което бил получил от многото видения на Патмос, и пророческите вести насърчили вярващите. Джемз Вайт също се почувствал подтикнат да публикува това, което считал за важно. Парите за първия брой почти не достигаха, но той приел риска на вярата и написал на корицата: "Година първа, брой първи". А през 1990 г. нашата църква е издавала 356 списания по света. Бях горд, че и ние държим своя първи брой в ръцете си. Спомням си, че при оформянето много ми помогна Иван Весели, няколко дни работихме с него до късно. До момента, когато се състоя първият свободен събор, издадохме два броя, след това го пое новото ръководство. По времето на тези събития Ганчо Мавродиев е бил пастор в София и секретар на отделите.

15 БРОЯ ПОД ЕЛХАТА

Кремен КРЪСТЕВ

15 коледни броя означавават 15 години съществуване

не. Не са малко. Колко партии, фирми и банки се създадоха и изчезнаха, колко икономически сътресения минаха. Няколко църковни издания също не издържаха и спряха да излизат. Тъкмо поставихме основите и събрахме опит в областта на големите евангелизации, хорова дейност, радио, издателство, колпортаж - и вече трябва да мислим за нови методи. Но през цялото време нашият вестник се задържа, продължи да излиза. Свидетел съм на това, че е имало моменти, в които само Господ го е крепял - като подарък под нечия елха. Дълбоко съм уверен (и годините ми на работа като сътрудник са ми дали неизброими доказателства за това), че нашият вестник, въпреки всичките му недостатъци и несъвършенства, има Божие одобрение. Защото той ни е нещо като "продукт 4 в 1 за 50 стотинки": важен източник на информация, духовно укрепване и чувство на принадлежност, както и незаменимо средство за евангелизиране.

Кремен Кръстев - преводач, адвокат и преподавател - успя да се задържи като доброволен сътрудник през периодите на всички управления на вестника.

ВЕСТНИКЪТ И ОПРАВДАНИЕТО ЧРЕЗ ВЯРА

Нели ПЕТРОВА

смятам, че той изигра голяма роля за по-точното и

Не беше лесно едно време да се прави вестник, почти всичко беше въпрос на доброволен труд, а бяхме и страшно ангажирани с издаването на книги и уроци. Спомням си колко беше романтично и интересно, и духовно да работим до 0:00 или 1 ч. през нощта с цялото семейство Миланови пред компютъра. Но беше сладко на душата, защото беше работа за Исус. Бяхме много щастливи, когато хора ни казваха, че това, което са прочели във вестника, ги е насочило към важна следа в търсенето на истината, разрешило е духовен проблем или просто ги е зарадвало. И макар че не успяхме да постигнем сегашното му качество, вярваме, че вестникът имаше своята важна роля в израстването на тогавашните си читатели. Положихме специални усилия и

тайлно разбиране на въпроса за оправданието чрез вяра. Филолог по образование, Нели Петрова беше главен редактор от 1995 до 1999 г. При нея вестникът промени името си и стана "Християнска мисъл", добави цвят и съдържанието му беше насочено повече към невярващите хора.

ПОЧУВСТВАХ БОРАБАТА РЕАЛНО

Ники МИЛАНОВ

Незабравимо впечатление от работата ми за вестника е реалното чувство за борбата между Бога и Сатана. Системно ставаха всякакви "фалове" с компютъра. Разбирам, че операционните системи тогава "гърмяха" на много места, но при нас това се случваше, когато имахме особени материали - за спиритизма, за оправданието чрез вяра, за Божия закон, за святостта на съботата. Така си знаехме кога можем да очакваме съпротива и това ни караше да се молим предварително.

Ники Миланов отговаряше за предпочитаната подготовка от 1995 до 1999 г.

а сега НАКЪДЕ?

Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

Дарения за издаването на в. "Християнска мисъл" могат да бъдат изпращани на банкова сметка:

"Булбанк АД"
Банков код 62176307
сметка 1007780301

За всички, които желаят да чуят библейската истина.

Безплатно библейско кореспондентно училище.

Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"

Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"

Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg